

8 Защото, ако се ѿ по много похвалимъ за наша та власть, която е дѣла намъ Гдѣ за ваше то назиданіе, а не за разореніе то ви, не щемъ да се засрамимъ.

9 (Но) дави се не чини, за що (самъ) искамъ да въ заплашвамъ съ писма та си.

10 Защото писма та мѣ са говори (нѣкой), тежки, ѿ силни, а самолично то мѣ присутствіе тѣлесно немошно, ѿ слѣвото мѣ е ничтожно.

11 Такѣвъ (человѣкъ) требва да знае, за що каквито сме со слѣво то въ писма та си, когато ѿсѣтствваме, такива сме ѿ съ дѣло то, когато присутствваме.

12 Защото ние не смѣеме да сочислиме, ѿли да сравнаваме себе съ нѣкой си, които сами себе хвалатъ: но они не разсѣждаватъ, за що они сами себе сочиславатъ съ себе си, ѿ сравнаватъ сами себе си.

13 Но ние не щеме да похвалиме више мѣръ, но споретъ мѣра та на-правило то, което е раздѣлилъ намъ Бгъ съ такава мѣра, да стигнеме ѿ дори до васъ.

14 Защото ние не се простираме по вече (ѿ мѣра та). каквото (въ щело да бже, когато) не въ достигнали

до васъ: но ние сме достигнали ѿ дори до васъ съ проповѣдваніе то на евангеліе то Хрѣтово:

15 Ние се не хвалиме по вече ѿ мѣра та, (сирѣчь) въ чужди те трѣдове, но на да-месе, за що като порасте въ-ра та ваша, да се просла-виме по много по междъ васъ споретъ нашиятъ дѣлъ.

16 Що то да проповѣдаме евангеліе то ѿ въ по далечны ѿ васъ странъ: а не да се похвалиме въ готовъ те (работы, които са станали) въ чуждѣятъ дѣлъ.

17 Я който се хвали, нека се хвали въ Гда.

18 Защото не е онъ до-стоинъ, който хвали самъ себе, но когото Бгъ хвали.

ГЛАВА ІІ.

Ѡ да въхте потжрпели мало на мое то бездміе! но ѿ потжрпете ме.

2 Защото азъ самъ ревностенъ за васъ съ Бжѣа ревностъ: понеже самъ ѿбрѣчилъ васъ съ единъ мѣръ, за да въ представимъ на Хрѣта (като) дѣла чиста.

3 Но боимсе да не въ, каквото змѣа та що прелсти бва со своѣ та хитростъ, така въ се ѿ ваши те раздми развалили (като се ѿ-далечатъ) ѿ просто дшше